

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma:	103.K.703.128/2025/20.
Az I. rendű felperes:	Mezőtúr Város Önkormányzata (5400 Mezőtúr Kossuth Lajos tér 1.)
Az I. rendű felperes képviselője:	Dr. Sándor Ügyvédi Iroda - dr. Sándor Sz. Zsolt ügyvéd (1052 Budapest Deák Ferenc utca 23. I. em. 1.)
A II. rendű felperes:	PLG Szolgáltató Zrt. (1125 Budapest Szarvas Gábor út 20-22.)
A II. rendű felperes képviselője:	dr. Balázs Gábor egyéni ügyvéd (1031 Budapest Nánási út 2.B. épület 1. tetőtér 65.)
Az alperes:	Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság (1026 Budapest, Riadó u. 5.)
Az alperes képviselője:	dr. Jánosi Bálint kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közbeszerzési ügyben hozott D.248/29/2025. számú határozat mint közigazgatási cselekmény jogszerűsége

í t é l e t:

A bíróság az alperes D.248/29/2025. iktatószámú határozatát részben, a jogorvoslati eljárás kiterjesztéseként megállapított jogsértés, annak jogkövetkezménye, valamint a jogorvoslati eljárás során felmerült költségekről szóló rendelkezése tekintetében megsemmisíti és az alperest e körben új eljárásra kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az II. rendű felperesnek 685 800 (hatszáznyolcvanötezer-nyolcszáz) forint, az I. rendű felperesnek 112 000 (száztizenkétezer) forint perköltséget.

A 60 000 (hatvanezer) forint feljegyzett kereseti illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az I. rendű felperes mint ajánlatkérő 2025. január 29-én a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 112. § (1) bekezdés b) pontja szerinti nyílt közbeszerzési eljárást indított „Közvilágítás korszerűsítése Mezőtúron” tárgyban 398 754 602 forint értékben. Az ajánlatkérő a felhívásban kikötötte, hogy alkalmazza a Kbt. 81. § (4)-(5) bekezdéseit. A közbeszerzési dokumentumok között közzétette „műszaki leírás páros közvilágítási hálózat korszerűsítése / lámpatest cserék című villamosmunkákhoz” elnevezésű iratot (a továbbiakban: műszaki leírás) melynek 3. és 4. oldalain a „tervezési alapadatok ismertetése” leírás szerepelt, ahol az ajánlatkérő konkrét lámpatípusokat adott meg típus megnevezéssel és teljesítménnyel, valamint részletes leírást adott a műszaki jellemzőkre vonatkozóan.

- [2] Február 5-én kiegészítő tájékoztatást adott, mert az egyik ajánlattevő kifogásolta a konkrét világítótest gyártmány megnevezését a dokumentációban és kérte az arra vonatkozó versenykorlátozó kikötés feloldását. Az ajánlatkérő válaszában megadta, hogy az alkalmasság és a kizáró okok igazolásának, valamint a közbeszerzési műszaki leírás meghatározásának módjáról szóló 321/2015. (X.30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 46. § (3) bekezdése alapján a műszaki leírásban megadott típusú lámpatesteken kívül, azokkal egyenértékű terméket elfogad. Úgy nyilatkozott, hogy nem tesz versenykorlátozó előírást tekintettel arra, hogy a dokumentumban hivatkozott gyártmány csak az alkalmazni kívánt fénytechnikai paraméterek miatt került meghatározásra, nem zárja ki más gyártmányok alkalmazását, valamint megadta, hogy a műszaki egyenértékűség ellenőrzésekor milyen paramétereket vizsgál meg. 2025. február 10-én szintén kiegészítő tájékoztatást adott egy ajánlattevői kérdésre, amely szintén a típuszámmal megjelölt termécsalád előírását vitatta, az egyenértékűséggel kapcsolatban tett fel kérdést. Válaszában az I. rendű felperes megadta, hogy az egyenértékűség vizsgálata milyen paraméterek alapján történik, itt minden paraméter előtt szerepelt a „minimum” szó, valamint meghatározta, hogy a paraméterek minimum követelményeit a költségvetési kiírás tételeiben külön lámpatest típusonként határozta meg, az egyenértékűség ellenőrzését a dokumentációban leírtaknak megfelelően végzi. A fentiek szerint pontosította az ajánlattételi dokumentációban szereplő műszaki leírást és az építési leltárt. 2025. február 10-én egy másik kiegészítő tájékoztatást is adott egy ajánlattevői kérdésre, amely az előírt fénytani vizsgálatra vonatkozott és annak részletezettségének szükségességére kérdezett. Válaszában az I. rendű felperes megadta, hogy fénytani vizsgálatot EU tagállamban lévő labormérési eredménnyel kell alátámasztani, az eljárás során a műszaki egyenértékűség ellenőrzésekor releváns paraméterek között ugyanazokat a minimum paramétereket sorolta fel, mint az előző válaszában.
- [3] Az ajánlattételi határidőre 9 ajánlat érkezett.
- [4] Az I. rendű felperes 2025. március 31-én küldte meg az elbírálásról szóló összegezést, mely szerint az eljárás eredményes volt. Egyedüli érvényes ajánlatot a II. rendű felperes tett. Nem ellenőrzött ajánlatot tett 4 ajánlattevő, akik ajánlatát a Kbt. 81. § (4) és (5) bekezdésére figyelemmel nem bírálta el. A nyertes ajánlattevő a II. rendű felperes lett.
- [5] Az egyik nem rangsorolt ajánlattevő 2025. április 2-án előbb vitarendezési kérelmet nyújtott be, majd miután ezt az I. rendű felperes elutasította, az alpereshez azonos tartalommal jogorvoslati kérelmet terjesztett elő 2025. április 25-én. Kérte a Kbt. 69. § (1) és (2) bekezdése, valamint a 73. § (2) bekezdése megsértésének megállapítását, valamint a II. rendű felperes ajánlatának érvényességét vitatta és azt állította, hogy az nem felel meg a műszaki leírásban foglaltaknak.
- [6] Az alperes 2025. június 3-án tárgyalást tarott az eljárásban.
- [7] Az alperes 2025. június 24. napján kelt, D.248/26/2025. számú végzésével a Kbt. 158. § (1) bekezdése alapján a jogorvoslati eljárást kiterjesztette annak vizsgálatára, hogy az I. rendű felperes a műszaki leírást a Kbt. 58. § (2) bekezdése második mondatában, valamint a Korm. rendelet 46. § (4) bekezdésének első mondatában, továbbá az eljárást megindító felhívás VI.3.9.6. pontjának harmadik bekezdés második mondatában foglalt rendelkezéseknek megfelelően, a Kbt. 28. §-ban előírtaknak eleget téve határozta-e meg, tekintettel arra, hogy az érdemben kihatott az elbírálásra. Az eljárásban résztvevők számára 2025. június 25. napja 12 óráig biztosított lehetőséget nyilatkozattételre.

Az alperes határozata

- [8] Az alperes a 2025. június 30-én kelt D.248/29/2025. számú határozatában megállapította, hogy a jogorvoslati eljárás kiterjesztése következményeképpen az I. rendű felperes megsértette a Kbt. 58. § (2) bekezdésének második mondatára és a 321/2015. (X.30) Korm. rendelet 46. § (4) bekezdésének első mondatára tekintettel a Kbt. 28. § (1) bekezdésének első és második mondatát. Megsemmisítette a műszaki leírást, valamint az azt követően hozott valamennyi

ajánlatkérői döntést. A kérelmező jogorvoslati kérelemre vonatkozásában a jogorvoslati eljárást megszüntette. A jogsértésre tekintettel az I. rendű felperessel szemben 4 000 000 forint bírságot szabott ki.

- [9] Elsőként a kérelmező ügyfélképességét vizsgálta. Megállapította, hogy az I. rendű felperes kikötötte, hogy alkalmazza a Kbt. 81. § (4) és (5) bekezdését az eljárásban. Ez azt jelenti, hogy az összegezés V.2.5. pontjának tanúsága szerint csak a II. rendű felperes ajánlatát bírálta el, a többi ajánlatot nem. Azon kérdés esetében még nem született ajánlatkérői döntés, hogy a többi ajánlattevő ajánlata érvényes vagy érvénytelen és az ajánlatok rangsorát sem határozta meg az I. rendű felperes. Mindezek alapján megállapította az alperes, hogy a kérelmező közvetlen jogséremlme megállapítható azon vélt jogsértés esetében, hogy egy véleménye szerint érvénytelen ajánlatot benyújtó ajánlattevő lett a közbeszerzési eljárás nyertese, amely elnyerésében maga is érdekelt és a szerződés elnyerése sincs kizárva esetében. Az ajánlatkérő nem nyilvánította az ajánlatát érvénytelenné és azt sem határozta meg, hogy rangsorban egy másik olyan, érvényes ajánlat megelőzné, amelynek az érvényességét nem kifogásolta. Mindezek alapján megállapította, hogy a kérelmező közvetlen jogos érdeke igazolt és ügyfélképessége fennáll.
- [10] Ezt követően érdemben vizsgálta a jogorvoslati eljárás kiterjesztésében foglalt jogsértést. Megállapította, hogy a felhívás VI.3.9.6. pontjának harmadik bekezdése második mondatában azt tartalmazza, hogy az ajánlattevők kötelesek szakmai ajánlatukban a megajánlott lámpatípusokat olyan részletességgel bemutatni, amiből egyértelműen megállapítható a műszaki leírásban és a költségvetésben foglalt paramétereknek történő megfelelés. A műszaki leírás és az árazatlan költségvetés minden előírásának megfelelő szakmai ajánlatokat voltak kötelesek készíteni. Az I. rendű felperes nem tett különbséget a műszaki leírás egyes előírásai között, nem határozta meg azt, hogy bizonyos tartalmi elemeket nem kell érvényességi feltételnek tekinteni és nem rendelkezett akként, hogy egyes paramétereket figyelmen kívül kell hagyni az ajánlattétel során. Mindezek alapján az alperes megállapította, hogy a műszaki leírásban rögzített összes előírás az I. rendű felperes műszaki követelményének minősült, amelyek érvényességi feltételnek is voltak tekintendők az ajánlatok elbírálása során. A Kbt. 58. § (2) bekezdése második mondatával ellentétes az a műszaki leírás, amely tartalmi elemei nem vagy nem egyértelműen ezt a célt szolgálják.
- [11] Megállapította továbbá, hogy az I. rendű felperes a teljesítmény és funkcionális követelmények megadásával határozta meg a Korm. rendelet 46. § (2) bekezdésének a) pontja szerint a műszaki leírást, melyeknek kellően pontosnak kellett lennie ahhoz, hogy lehetővé tegye az ajánlattevők számára a szerződés tárgyának megállapítását, az ajánlatkérő számára pedig a szerződés odaítélését. Ezt alapján a műszaki leírásban foglalt követelményeknek annyira tárgyilagosnak kell lenniük, hogy az ajánlattevők megismerhessék általuk a szerződés tárgyának műszaki jellemzőit annak érdekében, hogy műszakilag megfelelő ajánlatot tudjanak tenni. Az I. rendű felperes nem határozta meg a műszaki leírás „tervezési adatok ismertetése” és „tervezett lámpatestek, alkalmazott típusok” fejezeteiben, hogy egyrészt a bennük foglalt paramétereket az ajánlattevőknek milyen tartalmú előírásként kell értelmezniük, másrészt a paramétereknek történő megfelelést milyen módon kell igazolniuk. Az igazolás módjának megfelelést nehezítette az a körülmény is, hogy az árazatlan költségvetés kevesebb paramétert tartalmazott, mint a műszaki leírás, ennek következtében ellehetetlenült az, hogy az ajánlattevők teljes mértékben eleget tehessenek az ajánlást megindító felhívás VI.3.9.6. pontja harmadik bekezdés második mondatában foglalt kötelezettségüknek.
- [12] Megállapította továbbá, hogy a 2025. február 5-i és február 10-i kiegészítő tájékoztatásában az I. rendű felperes a műszaki leíráshoz képest új rendelkezésként ismertetette a műszaki egyenértékűség ellenőrzésének szabályaként vizsgálandó paraméterek körét. Nem tisztázta, hogy mi a viszonya a műszaki egyenértékűség ellenőrzésére vonatkozó rendelkezéseknek a felhívás VI.3.9.6. pont harmadik bekezdés második mondatában foglalt kötelezéshez, azaz

kizárólag a kiegészítő tájékoztatásokban felsorolt jellemzőknek vagy a műszaki leírás teljes adatállományának való megfelelést kellett igazolni. Az alperes megállapította, hogy ha a kiegészítő tájékoztatásokban adott válaszaival az I. rendű felperes a műszaki leírást módosította és törölte belőle a felsorolt jellemzőkön kívüli műszaki adatokat, akkor ez a hatályos műszaki leírással ellentétes eredményre vezetett a felhívásban foglaltakhoz képest, ez jogszerűen nem lehetséges, mivel a felhívás módosítását kizárólag hirdetmény közzétételével lehet megtenni, amely nem történt meg. Azzal, hogy a válaszával pontosította a műszaki leírást, megállapítható, hogy az I. rendű felperes nem határozta meg, hogy milyen módon és milyen tartalommal történt ez a pontosítás. Az I. rendű felperes a három azonos tárgyban feltett kérdésre kétféle tartalmú felsorolással válaszolt, az első válasz csak a műszaki paramétereket tartalmazta, a 2025. február 10-i válasz pedig már tartalmazta minden paraméter előtt a „minimum” megjelölést.

[13] Rögzítette továbbá azáltal az I. rendű felperes a bírálati eljárás során úgy döntött, hogy a műszaki leírást nem is kívánja alkalmazni, amikor kijelentette, hogy kizárólag a „tervezési alapadatok ismertetése” fejezetben felsorolt jellemzőknek való megfelelést vizsgálja, a „tervezett lámpatestek, alkalmazott típusok” fejezetben foglalt műszaki adatokat nem. Ez utóbbi bizonytalan hatályú fejezetről azt állította, hogy azért nem vette figyelembe mert nem az előírt, hanem a tervdokumentáció szerint megtervezett lámpatípusokat írta le. Ezzel az eljárásával nemcsak az eljárást megindító felhívásban foglaltakat nem tartotta be, de a kiegészítő tájékoztatások válaszaiban foglalt követelményeket sem. Nem fogadta el az alperes azt az érvelést, hogy az egyes lámpatest típusokra vonatkozóan csupán csak tájékoztató jelleggel írta le a tervezési alapadatok ismertetésénél a tervező által a tervezés során alapul vett lámpatest termékcsalád megnevezését és az azokra vonatkozó típuskód megjelenéseket.

[14] Mindezek alapján megállapította, hogy az I. rendű felperes a műszaki leírásban nem olyan műszaki követelményeket határozott meg, amelyek annyira pontosak, hogy alkalmasak lennének a szerződés tárgyának műszaki leírására. Megállapította, hogy nem megfelelő alapossággal készítette elő az eljárást, mert a műszaki leírás nem biztosítja, hogy az eljárásban a gazdasági szereplők képesek legyenek műszakilag megfelelő ajánlatot adni. Erre tekintettel megállapította, hogy az I. rendű felperes megsértette a Kbt. 58. § (2) bekezdésének második mondatára és a Korm. rendelet 46. § (4) bekezdésének első mondatára tekintettel a Kbt. 28. § (1) bekezdésének első és második mondatait. A műszaki leírás hiányossága érdemben kihatott az ajánlatkérő döntésére a bírálat során, figyelembevételével az eljárást megindító felhívás VI.3.9.6. pont harmadik bekezdés második mondatában foglalt kötelezettség betarthatatlanságát – hivatkozva a Kbt. 175. § (2) bekezdés d) pontjára és (3) bekezdés b) pontjára – semmisítette meg a műszaki leírást, valamint az azt követően hozott valamennyi ajánlatkérői döntést.

[15] A jogorvoslati kérelem tekintetében az eljárást az Ákr. 47. § (1) bekezdés c) pontja alapján okafogyottsága hivatkozással szüntette meg.

A keresetek és a védíratok

[16] Az I. rendű felperes keresetében elsődlegesen a határozat jogsértést megállapító rendelkezéseinek megsemmisítését kérte, másodlagosan a kiszabott bírság törlését, illetve mérséklését, figyelemmel annak méltánytalanul magas összegére.

[17] Elsődlegesen a kérelmező ügyfélképességének fennállását vitatta.

[18] Előadta, hogy az alperes a jogorvoslati eljárást, annak megindítását követően több, mint egy hónapon át – tárgyalás megtartása mellett – kizárólag a jogorvoslati kérelemben előadott kérelmi elemek körében folytatta le, majd ezt követően a 2025. június 24-én küldött végzésével értesítette az I. rendű felperest arról, hogy az eljárást kiterjeszti a műszaki leírás vizsgálatára és ezzel kapcsolatosan 24 órán belüli időre biztosított észrevételi lehetőséget.

Véleménye szerint ez sérti a kiterjesztés szabályait, mivel a kérelemre indult eljárás kérelmezője nem rendelkezett ügyfélképességgel, így az eljárás kiterjesztésére sem volt jogszerű lehetőség. Hivatkozott a bírósági és alperesi joggyakorlatból következő közvetlen jog és érdeksérelem fennállásának követelményére. Véleménye szerint alaptalanul állapította meg az alperes, hogy a kérelmezőnek valós szándéka van a közbeszerzési szerződés elnyerésére. Ismeretei szerint nem történt a kérelmező részéről ilyen tényállítás, sőt azzal ellentétesen nyilatkozott. A kérelmező jelenleg az I. rendű felperes meglévő közvilágítási hálózatának üzemeltetője, így számára anyagi érdek a meglévő, elavult hálózat fenntartása. Erre tekintettel nem valós a szerződés elnyerésére vonatkozó szándéka, épp ellenkezőleg, a szándéka arra irányult, hogy ne is legyen új, korszerű energiatakarékos rendszer kiépítve. Az alperesnek tisztában kellett lennie azzal, hogy a műszaki leírás megsemmisítésével a tárgyi közbeszerzési eljárást a felperesnek eredménytelenné kell nyilvánítania és ezért kizárt, hogy a kérelmező a közbeszerzési eljárás nyertese legyen, így nem helytálló az a megállapítás sem, hogy a kérelmező még nincs kizárva abból, hogy a közbeszerzési eljárás nyertese legyen.

[19] Eljárásjogi jogsértésre hivatkozott továbbá az eljárás kiterjesztésével kapcsolatban, mivel az alperes megsértette a Kbt. 160. § (2) bekezdésében foglaltakat és nem megfelelő határidőt tűzött a kiterjesztéssel vonatkozó észrevételek megtételére. A végzését 2025. június 25-én délelőtt küldte ki és abban 2025. június 25. 12 órai, mintegy 24 órás határidőt jelölt meg az érdemi észrevételek megtételére úgy, hogy egy érdemi és komplex kérdésben kellett nyilatkoznia az I. rendű felperesnek, amelyre irreálisan kevés idő állt rendelkezésre. Hangsúlyozta azt is, hogy az alperes már a tárgyaláson is érinthette volna ezt a kérdéskört, de ezt nem tette meg. Kifogásolta továbbá, hogy kiterjesztést elrendelő végzésében nem jelölt meg konkrétumot, csupán az az általánosság szintjén került megfogalmazásra, így az I. rendű felperes előtt még az sem volt ismert, hogy mire kellene érdemi észrevételeket tennie. Kifogásolta továbbá, hogy annak ellenére, hogy megtette az érdemi észrevételeit a határozatban csupán nagyon szűk körben, röviden hivatkozott rá az alperes.

[20] Az érdemi megállapításokra vonatkozóan kifogásolta az alperes megállapításait, álláspontja szerint teljesen nyilvánvaló, hogy a műszaki leírás valamennyi előírása műszaki követelménynek minősült, azonban ezen előírásokat az adott előírás tartalma, szövegkörnyezete és súlya szerint kell értelmezni. A „tervezési alapadatok ismertetése” és a „tervezett lámpatestek, alkalmazott típusok” műszaki előírás részek tekintetében jogtalanul sérelmezte az alperes, hogy hiányzik az az előírás, hogy ez miképpen értelmezendő, mivel a szakterületen tevékenykedő gazdasági szereplők számára teljesen egyértelmű, hogy ezek tervezési alapadatok, már a címből kifolyólag is. A műszaki leírásban az egyes lámpatest típusokat tájékoztató jelleggel írta le a tervezési alapadatok ismertetésénél, a tervező által alapul vett lámpatest termékcsalád megnevezését és az azokra vonatkozó kód megjelöléseket. Ez természetesen nem jelentette azt, hogy a közbeszerzési eljárásban csak ezen lámpatest típusokat lehetne megajánlani. A műszaki eljárásban megjelölt típusokhoz képest határozta meg a műszaki tartalmat az árazatlan költségvetésben és határozta meg a műszaki paramétereket és azzal összhangban az egyenértékűségi feltételeket. Sehol nem állította és rögzítette, hogy kizárólag ezen termékcsalád típusát fogadja el, sőt a kiegészítő tájékoztatásban egyértelműen megadta, hogy elfogad minden olyan lámpatest megajánlást, amely megfelel az egyenértékűségi minimum feltételeknek. Hangsúlyozta, hogy nem volt ellentét a költségvetési kiírás és a műszaki leírásban tájékoztató jelleggel feltüntetett tervezésnél alapul vett lámpatípusok leírása között.

[21] Kifogásolta, hogy az alperes indokolásában nem vezette le, hogy miért nem fogadta el az eljárásban tett nyilatkozatában foglaltakat. Szerinte teljesen egyértelmű volt az ajánlattevők számára, hogy hogyan kell ajánlatot tenni.

- [22] A II. rendű felperes keresetében elsődlegesen a jogsértést megállapító rendelkezés megsemmisítését kérte, valamint a jogorvoslati eljárással kapcsolatban felmerült költségekről való rendelkezés megváltoztatását, úgy hogy az eljárásban felmerült összesen 1,5 millió forint + ÁFA azaz 1 905 000 forint eljárási költség II. rendű felperes részére történő megfizetésre kötelezze a bíróság a kérelmezőt. Másodlagosan a határozat megsemmisítését kérte.
- [23] Vitatta a kérelmező ügyfélképességének fennállását és hivatkozott arra, hogy a 2025. június 3. napi tárgyaláson a kérelmező valamennyi kérelmét visszavonta, kivéve a II. rendű felperes ajánlatának érvénytelenségére vonatkozó kérelmét.
- [24] Sérelmezte a jogorvoslati eljárás kiterjesztését, álláspontja szerint annak törvényi feltételei nem álltak fenn. Kifogásolta a kiterjesztés módját és terjedelmét, továbbá mivel a műszaki követelmények kialakítása nem igazolt, hogy kihatott volna az ajánlatkérői döntésre és az legfeljebb a verseny tisztaságát sérthetné vagy az esélyegyenlőséget korlátozná, de nincs a kettő közötti oksági kapcsolat.
- [25] Érdemben is vitatta az alperes megállapításait, álláspontja szerint nem történt módosítás a felhívás műszaki leírásában, teljesen világos volt számára, hogy hogyan állította össze a műszaki dokumentációt az I. rendű felperes. Általánosan elfogadott módon járt el, amelyet a piaci szereplők értelmezni tudtak. Az I. rendű felperes a dokumentációban típustermékeket tüntetett fel, világossá téve, hogy más gyártótól legalább azonos tulajdonságokkal bíró termékek is megajánlhatóak.
- [26] Az alperes védiretaiban a keresetek elutasítását kérte és fenntartotta a határozatában foglalt álláspontját.

A bíróság döntése és annak jogi indokai

- [27] A keresetek alapos az alábbiak szerint.
- [28] A bíróság a Kbt. 170. § (1) bekezdése alapján indított közigazgatási perben a közigazgatási jogvitát, az alperesi határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségét a Kp. 2. § (4) bekezdésére figyelemmel, a Kp. 85. § (1)-(2) bekezdése értelmében a meghozatalának időpontjában fennálló tények alapján, a kereseti kérelem korlátai között vizsgálta. A bíróság az ügyet a Kp. 77. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el. Az ítéleti tényállást a perbeli nyilatkozatok, a csatolt iratok és a közigazgatási eljárás iratanyaga alapján állapította meg.
- [29] A bíróság az eljárásjogi kereseti kifogásokat vizsgálta elsőként. Nem találta alaposnak a kérelmező ügyfélképességének vitatását. Az alperessel egyetértve megállapította, hogy figyelemmel a Kbt. 81. § (4)-(5) bekezdésében foglalt eljárásrend alkalmazására és arra, hogy az I. rendű felperes csak két ajánlatot bírált el – melyből egyet érvénytelennek, a II. felperes ajánlatát pedig érvényesnek és nyertesnek ítélte –, a többit – köztük a kérelmező – ajánlatát nem bírálta el. A felperesek által hivatkozott értékelési sorrend nem jelent bírálati sorrendet, abból nem lehet egyenes következtetést levonni arra vonatkozóan, hogy a kérelmező ajánlata a bírálat során milyen helyen végezne. Az alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a kérelmező ajánlatát nem nyilvánította véglegesen érvénytelenné az I. rendű felperes – nem is minősítette érvényességét vagy érvénytelenségét – és a bírálatát sem végezte el, ezért ügyfélképességgel rendelkezik, a jogorvoslatihoz való joga nem korlátozható azzal az indokkal, hogy a szerződés elnyerésére ne lenne reális esélye. A joggyakorlat által megkövetelt „reális esély” nem azt jelenti, hogy a jogorvoslati eljárás egyenes következményeként a szerződés nyertesévé kellene válnia, hanem azt, hogy a törvényi feltételek nem zárják ki, hogy a közbeszerzési eljárás nyertesévé váljon akkor sem, ha ez további feltételektől függ. Az ügyfélképességét nem korlátozza az a később bekövetkező

körülmény sem, hogy az I. rendű felperes az eljárást eredménytelenné nyilvánítja/nyilvánította.

- [30] Az I. rendű felperes eljárásjogi kifogását alaposnak találta a bíróság ugyanakkor a jogorvoslati eljárás kiterjesztésének jogszerűségére vonatkozóan a nyilatkozattételi jog korlátozására tekintettel. A Kbt. 160. § (1) bekezdése szerint a Közbeszerzési Döntőbizottság gondoskodik arról, hogy a kérelmező, a kezdeményező és az ellenérdekű ügyfél minden, az eljárás során felvetődött új tény, előterjesztett kérelmet, nyilatkozatot megismerhessen és azokkal kapcsolatos álláspontját kifejthesse. A (2) bekezdés előírja, hogy a Közbeszerzési Döntőbizottság az ügyfelek 154. § szerinti észrevételét azzal küldi meg az ellenérdekű ügyfeleknek, hogy az arra vonatkozó nyilatkozataikat legkésőbb három napon belül kötelesek megtenni. A Közbeszerzési Döntőbizottság ezenkívül is bármikor felhívhatja az ügyfeleket és a közbeszerzési ügyben érdekeltet megfelelő határidő tűzésével nyilatkozattételre, illetve észrevételek előterjesztésére.
- [31] A bíróság előjáróban rámutat, hogy a Kbt. 145. § (1) bekezdése által alkalmazni rendelt, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 5. § (1) bekezdésben rögzített nyilatkozattételhez és észrevételhez való jog gyakorlásának különös eljárási szabályait tartalmazza a Kbt. 160. §-a. A nyilatkozattételhez és észrevételhez való jog a Kbt. 1-2. §-ai és az Ákr. 1. §-a által is felhívott, Alaptörvény XXIV. cikkében rögzített tisztességes hatósági eljáráshoz való alapjog egyik részjogosultsága, amely a védekezéshez való alapjog biztosítását szolgálja. Alkotmányos alapja az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és észszerű határidőn belül intézzék. A tisztességes hatósági eljáráshoz való alapjog és annak részjogosítványai – a védekezéshez való jog, a meghallgatáshoz való jog, azaz nyilatkozattétel és észrevételek előterjesztésének joga – értelmezésének rendkívül kiterjedt bírósági gyakorlata létezik, amelyet a hatóságnak és a bíróságnak is figyelembe kell vennie.
- [32] Az Alkotmánybíróság 3223/2018. (VII.2.) AB határozatának [28] pontjában kimondta, hogy „[j]ogállami keretek között a „tisztességes” karakter minden közhatalom erejével felruházott eljárással szemben követelmény. Ezért a sajátosságok figyelembe vétele mellett, de a hatósági eljárásban is meg kell jelennie a fair eljárás követelményeinek, amely követelményeket az alapjogi jogalanyisággal rendelkező ügyfeleknek alanyi jogként, végső fokon alapjogként ki kell tudni kényszeríteni. E jogok érvényesíthetősége a hatóság működésének korlátja, jogszerű eljárásának pedig mércéje.” Továbbá a [31] pontban rögzítette, hogy „[a] közigazgatási szerv a jogalkalmazás során, a konkrét eljárásaiban sem hagyhatja figyelmen kívül az ügyfél jogait, egyidejűleg kell teljesítenie közérdekvédelmi és szubjektív jogvédelmi funkcióját.”
- [33] A 3311/2018. (X. 16.) AB határozat a védekezéshez való alapjog részjogosultságainak érvényesülését vizsgálta, és [36] pontjában megállapította, hogy „[a] bizonyítással kapcsolatos indítványozási és észrevételezési jog éppen azt teszi lehetővé, hogy már az elsőfokú eljárásban ütköztetni lehessen az álláspontokat.”
- [34] A Kúria Kfv.I.35.436/2020/6. számú ítélete [21] pontjában rámutatott, hogy „az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében szabályozott tisztességes hatósági eljárás az összes hatósági eljárásra vonatkozik. Jogosultja az ügyfél, kötelezettje a hatóság. Mérceként szolgál a szakjogi szabályok szerint folyó hatósági eljárások számára. Egyfelől megtestesíti a hatósági eljárás alapjogilag egységként értékelt és védett minőségét. Másfelől részjogosítványokból

épül föl. A részjogosítványok katalógusában vannak olyanok, amelyeket az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése maga nevesít, mint ahogyan található benne olyanok is, amelyeket az Alkotmánybíróság vezetett le.”

- [35] Az értelmezési segédletként szolgáló Nagykommentár az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvényhez (szerkesztette: Barabás Gergely, Baranyi Bertold, Fazekas Marianna; 2025. március 1. időállapot) (a továbbiakban: Kommentár) Ákr. 5. §-hoz fűzött magyarázat szerint „az ügyfél nyilatkozattételi joga az ügyféli jogok anyajogának is tekinthető, hiszen az ügyféli nyilatkozat különböző eljárásjogi helyzetekben különböző formában jelenhet meg, valamint abból számos más jogosultság, Ákr.-ben megjelenő eljárási garancia is eredeztethető.” A Nagykommentár a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvényhez (szerkesztette: Dezső Attila / Tátrai Tünde, 2025. március 1. időállapot) Kbt. 160. §-ához kifejtette, hogy „nemcsak az Alaptörvényben biztosított tisztességes ügyintézéshez, hanem a tisztességes eljáráshoz való jognak is érvényesülnie kell, azaz a Közbeszerzési Döntőbizottságnak e szabályok alkalmazásával biztosítani kell a felek fegyveregyenlőségét, az egyenlő bánásmódot. A Kbt. 160. §-ában található szabályok igyekeznek ezt biztosítani, de mint látható a konkrét szabályozásból ez nem következik automatikusan, a Közbeszerzési Döntőbizottságnak ezért rendkívül körültekintően kell eljárnia a Kbt. 160. §-ában lévő szabályok alkalmazása során.”
- [36] A Kbt. 160. § (1)-(2) bekezdés nem ír elő konkrét határidőt arra vonatkozóan, hogy a jogorvoslati eljárás hivatalból történő kiterjesztése esetén pontosan milyen határidővel kell lehetőséget biztosítani észrevételek megtételére, de annak az eljárás tárgyára és körülményeire tekintettel meg kell felelnie a tisztességes eljárás alkotmányos követelményének. A perbeli jogorvoslati eljárásban az alperes előbb a jogorvoslati kérelem keretei között járt el, kérte be a felek nyilatkozatait és tárgyalást is tartott. Csak ezt követően döntött az eljárás hivatalból történő kiterjesztéséről egy – a jogorvoslati kérelem tárgyát nem képező – új jogsértés gyanújának felmerülésére tekintettel. Az erről szóló D.248/26/2025. számú végzés a kiterjesztés tárgyát általánosságban jelölte meg a jogszabályhelyek felsorolásával a felhívás műszaki leírásának jogszerűségére vonatkozóan. Mindezen körülményekre figyelemmel a bíróság egyetértett a felperesekkel abban, hogy a mintegy 24 órás észrevételezési határidő nem felelt meg a tisztességes eljárás követelményeinek és a Kbt. 160. § (2) bekezdésében előírt „megfelelő határidőnek”, amely olyan mértékben korlátozta az ügyfelek védekezéshez való alapjogát, amely kihatott az érdemi döntésre.
- [37] A bíróság rámutat, hogy az alperes egyfokú eljárásban járt el, ezért az Alkotmánybíróság és a Kúria által a tisztességes hatósági eljárásra vonatkozóan megfogalmazott követelményeknek még fokozottabban kell érvényesülniük. A hatósági eljárás jogszerűségének alapvető követelménye a garanciális ügyféli jogok gyakorlásának biztosítása, melynek különösen fontos eleme az ügyfél számára a tényleges védekezés lehetőségének biztosítása, melynek legfontosabb eszközei az észrevételezési jog, nyilatkozattételhez való jog, valamint a bizonyítás indítványozásának joga. Az Alkotmánybíróság értelmezésében, ha ezek közül valamelyik jogosultság érdemben sérül az alapeljárásban, az olyan alapjogi sérelmet jelent, amely a bírósági jogorvoslati eljárásban nem orvosolható.
- [38] A bírósági jogorvoslat esetében különösen igaz az, hogy az ügyféli garanciális jogok sérelme főszabályként nem orvosolható, figyelemmel arra, hogy a Kp. szabályozási rendszere arra az alapelvre épül, hogy a közigazgatási eljárásban kötelesek a felek valamennyi bizonyíték beszerzésre, előterjesztésre és a releváns nyilatkozatok megtételére. A Kp. 85. § (2) bekezdése alapján a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét - ha törvény eltérően

nem rendelkezik - a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálja. A Kp. 78. § (4) bekezdése pedig a felperesen nyugvó bizonyítási teher mellett a felperes bizonyítási lehetőségét korlátozza, miszerint a megelőző eljárás idején fennálló, de a megelőző eljárásban nem értékelt tényre, körülményre a felperes vagy az érdekelt akkor hivatkozhat, ha azt a megelőző eljárásban a közigazgatási szerv arra való hivatkozása ellenére nem vette figyelembe, azt önhibáján kívül nem ismerte, illetve arra önhibáján kívül nem hivatkozott. Ebből következően az egyfokú eljárásban döntést hozó alperessel szemben fokozott elvárás az eljárás tisztességességének biztosítása, az ügyfél védekezési joga gyakorlásának elősegítése, mivel a bírósági jogorvoslat tárgya nem lehet új tények, körülmények, vagy védekezésképpen előadott hivatkozások első ízben történő eldöntése.

- [39] Az alperes az eljárásában jogszabály és Alaptörvényellenesen korlátozta a felperesek észrevételezési jogát, mivel a mintegy 24 órás észrevételezési határidő új, az eljárásban korábban nem tárgyalt jogsértésekkel kapcsolatban oly mértékben korlátozta az ügyfelek eljárási jogait, amely lehetetlenné tette az érdemi védekezést. Az alperes jogsértő eljárását nem menthette ki azzal, hogy véleménye szerint már tudta arról, hogy miről vizsgálódik az alperes és az eljárás korábbi szakaszaiban is volt már szó a műszaki leírásról. A fent hivatkozott alkotmánybírósági és kúriai joggyakorlat egyértelmű, miszerint a garanciális ügyféli jogok megsértése, az ügyféli jogok gyakorlásának ellehetetlenítése az ügy érdemére kiható, a bírósági jogorvoslati eljárásban nem orvosolható jogszabálysértés – függetlenül attól, hogy a hatóság szerint a felek tudtak volna-e az érdemi döntést más irányba befolyásoló nyilatkozatot tenni vagy sem, tekintettel arra, hogy a felek jogorvoslati jogának korlátozásával jár, ha az alapeljárásban a hatóság nem vizsgálja a védekezésül felhozott érveiket és bizonyítékaikat, mivel azok előadására nem volt lehetőségük.
- [40] A bíróság megállapította, hogy az alperes nem biztosította a jogorvoslati eljárás hivatalból történő kiterjesztését követően az I. és II. rendű felperesek számára a Kbt. 160. § (1)-(2) bekezdésében rögzített megfelelő határidőben megtehető észrevételezés és nyilatkozattétel jogát, mely által súlyosan korlátozta a védekezéshez való alapjogukat, ami a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog – a perben nem orvosolható – súlyos sérelmét eredményezte.
- [41] A felperes a perben nem orvosolható, lényeges eljárásjogi szabálysértésre vonatkozó kereseti kérelme eredményes volt, tekintettel erre a bíróság – az alperes új eljárásra kötelezésére figyelemmel – a keresetben megjelölt további, a kiterjesztés érdemi döntésre való hatására vonatkozó kifogást és az anyagi jogi jogszabálysértéseket a jelen perben érdemben nem vizsgálhatta.
- [42] A fentiekre figyelemmel a bíróság az alperes határozatát a Kp. 89. § (1) bekezdés b) pontja és 92. § (1) bekezdés b) pontja alapján megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte. A megismételt eljárásban az alperesnek biztosítania kell a Kbt.-ben és az Ákr.-ben foglalt ügyféli jogokat a felek számára és elő kell segítenie azok érdemi gyakorlását azáltal, hogy a Kbt. 160. § (1) és (2) bekezdéseiben előírt megfelelő határidőt kell biztosítania észrevételek, nyilatkozatok megtételére, amelyekre vonatkozóan a hatósági eljárásban meghozandó határozatában érdemi indokolást kell adnia.
- [43] A bíróság az alperest a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a jogi képviselővel eljáró felperesek perköltségeinek megfizetésére kötelezte. A perköltséget a II. rendű felperes esetében a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 17/2024. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint megbízási szerződés alapján állapította meg a II. rendű felperesi jogi képviselő által

felszámított összegnek megfelelően, az I. rendű felperes részére pedig a 3. § (2) bekezdés alapján a felszámított munkaórák szerint, mert a felszámított munkadíjak a perben végzett jogi tevékenységgel arányosnak számítottak, figyelemmel az ügy bonyolultságára, a felperesi beadványok számára és arra, hogy a bíróság egy tárgyalást tartott és az alperes nem kért mérséklést.

[44] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 45/A. § (1) bekezdése szerinti keresetenként 30 000 forint, összesen 60 000 forint kereseti illeték az alperest az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja szerint megillető teljes személyes illetékmentességre tekintettel, a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[45] A fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) és a Kbt. 172. § (6) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. május 6.

dr. Sára Katalin s.k.
a tanács elnöke

dr. Pártay-Czap Sarolta s.k.
előadó bíró

dr. Tombor Csaba s.k.
bíró